

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้กับความเชื่อมั่นในตนเอง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ*

THE CORRELATION BETWEEN LEARNING ENVIRONMENT AND SELF-
CONFIDENCE OF MATTHAYOMSUKSA 1 STUDENTS AT
ARANYAPRATHET SCHOOL

นิชาภา กฤษณานนท์¹ และ อุทัยวรรณ สายพัฒน์²

Nichapa Kritthananon¹ and Uthaiwan Saipattana²

¹⁻² มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

¹⁻²North Bangkok University, Thailand

¹Corresponding Author's Email: Nichapa.krit@northbkk.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ 2) เพื่อศึกษาระดับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้กับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ ปีการศึกษา 2567 จำนวน 218 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน และใช้การสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ จำนวน 42 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 แบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเอง จำนวน 33 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก และ 3) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้กับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ มีความสัมพันธ์ในทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: สภาพแวดล้อมการเรียนรู้, ความเชื่อมั่นในตนเอง, ความคิดเห็น

* Received 5 March 2025; Revised 14 March 2025; Accepted 18 March 2025

Abstract

This research aimed to: 1) study the learning environment according to students' opinions level of Matthayomsuksa 1 students at Aranyaprathet School. 2) study the self-confidence level of Matthayomsuksa 1 students at Aranyaprathet School. and 3) study the correlation between the learning environment and self-confidence of students. The samples of this research were 218 Matthayomsuksa 1 students from Aranyaprathet School in the academic year 2024. The sample size was determined based on Krejcie and Morgan's table and was selected using a simple random sampling. The research tools were the learning environment questionnaire using a 5point rating scale with 42 items which had a reliability of 0.94 , and self-confidence questionnaire with a 5point rating scale with 33 items which had a reliability of 0.93. The statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient.

The results were as follows; 1) the learning environment according to students' opinions of Matthayomsuksa 1 students at Aranyaprathet School, both overall and in aspect were at a high level. 2) The self-confidence of Matthayomsuksa 1 students at Aranyaprathet School, both overall and in aspect were at a high level. 3) The correlation between the learning environment and self-confidence of Matthayomsuksa 1 students was at a moderate level, with a significance level of .01.

Keywords: Learning environment, Self-confidence, Opinions

บทนำ

ยุคศตวรรษที่ 21 เป็นยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน ทั้งด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคมการแพทย์ และวัฒนธรรม หรือการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ อันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี โดยสิ่งที่สำคัญที่เป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดการพัฒนาด้านต่าง ๆ คือ การศึกษา ซึ่งการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาบุคคล เพื่อให้เป็นผู้มีความรู้ มีทักษะ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และสามารถนำความรู้จากการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญของการศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบด้วยกัน คือ องค์ประกอบแรก คือ ครู โดยครูที่ดีต้องมีความรักศรัทธาในอาชีพ เมตตาและเอาใจใส่ลูกศิษย์ เป็นแบบอย่างที่ดีของลูกศิษย์ หมั่นพัฒนาตนเอง เข้ากับผู้ปกครอง

และชุมชนได้ดี และสิ่งสำคัญที่สุดคือ ครูต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ องค์ประกอบที่สอง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาโดย ผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นกลไกในการขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินงานบรรลุเป้าหมายโดยมีหน้าที่หลักเกี่ยวกับการบริหาร (Administration) และการจัดการ (Management) องค์ประกอบที่สาม คือ คณะกรรมการสถานศึกษา หรืออาจเรียกเป็นอย่างอื่น เช่น คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา จะทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานกิจการด้านต่างๆ ของสถานศึกษา อันหมายรวมทั้งการบริหาร วิชาการ การบริหารงานบุคคล และหน้าที่อื่นตามที่ระเบียบกำหนด องค์ประกอบที่สี่ คือ หลักสูตรและกิจกรรมของสถานศึกษา จะเป็นตัวสะท้อนคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาได้เป็นอย่างดี เพราะหลักสูตรสถานศึกษาจะมีการกำหนดจุดหมาย แนวทาง วิธีการ และเนื้อหาสาระที่เรียน ตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในสถานศึกษา ซึ่งจะสะท้อนว่า ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ เจตคติและพฤติกรรมตาม และหนึ่งในส่วนประกอบที่สำคัญอย่างมากต่อการจัดการศึกษาในส่วนขององค์ประกอบที่ห้า คือ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ โดยสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดี ย่อมมีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างคุณลักษณะทางด้านร่างกาย จิตใจ รวมถึงความสามารถในการเรียนรู้ และพฤติกรรมของเด็กนักเรียน (อารียา สดาร์ตัน, 2556)

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ระบบการศึกษาจึงต้องมีการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมปัจจุบัน หน้าที่สำคัญของสถานศึกษาจะต้องพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีคุณภาพ สภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ย่อมมีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างคุณลักษณะของนักเรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ คุณธรรม บุคลิกลักษณะ และนิสัยใจคอ รวมถึงความสามารถในการเรียนรู้ โดยการจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียนจึงเป็นสิ่งจำเป็น แอสติน (Astin, 1971) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความกระตือรือร้น เป็นตัวหล่อหลอมพฤติกรรมทางสังคม ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมอย่างไร มันแสดงพฤติกรรมนั้นออกมา การสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมโรงเรียนที่ดีจะช่วยส่งเสริม และปลูกฝังให้นักเรียนได้เป็นบุคคลที่พร้อมด้วยความรู้ ความสามารถ ความเจริญทั้งทางร่างกาย และจิตใจ อันเป็นการสร้างบุคลิกที่ดีงามแก่นักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ ชัชวรินทร์ เจริญศรี (2560) ได้ให้ความหมายว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้เป็นสิ่งที่มียิทธิพลต่อพฤติกรรมและพัฒนาการของนักเรียน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ทั้งทางตรงและทางอ้อม

พฤติกรรมที่สำคัญมากอย่างหนึ่งที่เกิดจากส่วนหนึ่งของการหล่อหลอมจากสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน คือ ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียน โดยความเชื่อมั่นในตนเองเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นให้เราสามารถบรรลุเป้าหมายในชีวิต คนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะเชื่อมั่นว่าตนเองมีความสามารถเพียงพอในการทำบางสิ่งให้สำเร็จลุล่วง ถ้าคิดและตัดสินใจโดยไม่ปิดกั้นตัวเองเมื่อมีโอกาสที่ดีเข้ามา โดยเฉพาะนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กำลังอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากระดับประถมศึกษาสู่มัธยมศึกษา ซึ่งต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมใหม่ หลักสูตรที่ยากขึ้น และการปรับตัวทางสังคม ดังนั้น ความเชื่อมั่นในตนเองจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยให้นักเรียนสามารถรับมือกับความท้าทายเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากได้รับการส่งเสริมที่ดีจากโรงเรียนและครอบครัว นักเรียนจะเติบโตเป็นบุคคลที่กล้าคิด กล้าทำ และพร้อมเผชิญกับความท้าทายในอนาคตได้อย่างมั่นใจ

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้กับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ เพื่อนำผลของการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน และคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ
2. เพื่อศึกษาระดับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ

สมมติฐานการวิจัย

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของนักเรียนกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ปีการศึกษา 2567 จำนวนนักเรียน 339 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระแก้ว, 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ปีการศึกษา 2567 จำนวน 181 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) และใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่

ครอบคลุมต่อการวิเคราะห์ข้อมูลมากที่สุดและเพื่อป้องกันปัญหาความไม่สมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา ผู้วิจัยจึงปรับจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 รวมเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 218 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นภายใต้กรอบแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านกายภาพ 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3) ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน และ 4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

ตอนที่ 3 ถามเกี่ยวกับความเชื่อมั่นในตนเองประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้ 1) การกล้าแสดงออก 2) การเห็นคุณค่าในตัวเอง 3) การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และ 4) ลักษณะแบบสอบถาม ตอนที่ 2 และ

ตอนที่ 3 เป็นแบบมาตรประมาณค่ามี 5 ระดับ (Rating Scale)

2.2 การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการสร้างและการหาคุณภาพตามขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ศึกษาทฤษฎี แนวคิด ค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อศึกษาวิเคราะห์รายละเอียดก่อนนำไปสร้างแบบสอบถามต่อไป

2.2.2 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม แบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale)

2.2.3 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวลกำหนดขอบเขตของเนื้อหาเพื่อดำเนินการสร้างเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม ให้ครอบคลุมเนื้อหาและกรอบแนวคิดการวิจัย

2.2.4 สร้างเครื่องมือแบบสอบถาม จำนวน 78 ข้อ ให้ครอบคลุมเนื้อหาและกรอบแนวคิดวิจัย

2.2.5 นำเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

2.2.6 แก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

2.2.7 นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขและผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านวัดประเมินผล จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับขอบข่ายที่จะศึกษาตามนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of Congruence:

IOC) โดยพิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าเป็นข้อคำถามที่มีความสอดคล้องหรือความเที่ยงตรงมีคุณภาพใช้ได้

2.2.8 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาคำนวณค่าความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) ของข้อคำถามจำนวน 78 ข้อ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ตั้งแต่ .67 – 1

2.2.9 นำข้อคำถามที่มีความสอดคล้องและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน จัดทำแบบสอบถามเป็นฉบับทดลองใช้ (Try-Out) เพื่อหาคุณภาพต่อไป

2.2.10 นำแบบสอบถาม จำนวน 78 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation Coefficient) ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .25 - .72 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .96 ซึ่งได้ข้อคำถามทั้งหมด 75 ข้อ คือ แบบสอบถามสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ จำนวน 42 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .94 และแบบสอบถามความเชื่อมั่นในตนเองจำนวน 33 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .93

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอนหนังสือจากสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนอรัญประเทศ เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.2 นำแบบสอบถามไปสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ โดยเมื่อนักเรียนทำแบบสอบถามเสร็จแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวม แบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 218 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.3 นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ระยะเวลาในการดำเนินการ ธันวาคม 2567 – กุมภาพันธ์ 2568

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำข้อมูลแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบคำถาม ซึ่งเป็นข้อมูลทั่วไปของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์ระดับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว โดยวิเคราะห์จากสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

ผลการวิจัย

1. ผลระดับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ แสดงดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ โดยรวมและรายด้าน

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านกายภาพ	4.39	0.65	มาก
2. ด้านการจัดการเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
3. ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน	4.15	0.69	มาก
4. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน	4.27	0.60	มาก
รวม	4.29	0.64	มาก

จากตาราง 1 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ ทุกด้านโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.64) โดยความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้านกายภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.65) รองลงมา คือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.58) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.69)

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ แสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเชื่อมั่นในตนเอง โดยรวมและรายด้าน

ความเชื่อมั่นในตนเอง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การกล้าแสดงออก	4.12	0.71	มาก
2. การเห็นคุณค่าในตนเอง	4.03	0.71	มาก
3. การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม	4.09	0.66	มาก
รวม	4.07	0.69	มาก

จากตาราง 2 พบว่าความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.07$ S.D. = 0.69) โดยด้านการกล้าแสดงออกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.71) รองลงมา คือ การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.66) และด้านต่ำสุด คือ การเห็นคุณค่าในตัวเอง ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.71) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ แสดงดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของนักเรียนกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอรัญประเทศ (n=218)

ตัวแปร	Y	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X
1. ความเชื่อมั่นในตนเอง (Y)	-	.337**	.446**	.619**	.528**	.618**
2. ด้านกายภาพ (X ₁)	-	-	.599**	.240**	.551**	.726**
3. ด้านการจัดการเรียนรู้ (X ₂)	-	-	-	.489**	.649**	.837**
4. ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน (X ₃)	-	-	-	-	.584**	.762**
5. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน (X ₄)	-	-	-	-	-	.868**
6. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของนักเรียน (X)	-	-	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{xy} = 0.618$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ตามลำดับ ดังนี้

1. ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน (X₃) มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{x_3y} = 0.619$)

2. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน (X₄) มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ อยู่ในระดับ ปานกลาง ($r_{x_4y} = 0.528$)

3. ด้านการจัดการเรียนรู้ (X_2) มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ อยู่ในระดับ ปานกลาง ($r_{x_2y} = 0.446$)

4. ด้านกายภาพ (X_1) มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ อยู่ในระดับปานกลาง ($r_{x_1y} = 0.337$)

5. ด้านกายภาพ (X_1) ด้านการจัดการเรียนรู้ (X_2) ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน (X_3) และด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน (X_4) มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6. ด้านกายภาพ (X_1) ด้านการจัดการเรียนรู้ (X_2) ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน (X_3) และด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน (X_4) มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับปานกลางกับ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของนักเรียน (X) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

1. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้านกายภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องมาจากโรงเรียนอรัญประเทศเป็นโรงเรียนประจำอำเภอขนาดใหญ่ เพื่อรองรับกับจำนวนเด็กนักเรียนและบุคลากรครูอย่างเหมาะสม ทางโรงเรียนจึงมีความใส่ใจ และมุ่งมั่นในการจัดการสภาพแวดล้อม พื้นที่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ รวมถึงการจัดการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของโรงเรียนในการพัฒนาสถานศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ Astin (1971) ให้ความเห็นว่า สภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้มีองค์ประกอบหลักได้แก่ ด้านกายภาพ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านความสัมพันธ์กับครู และด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน สอดคล้องกับคำแนวคิดของ อภิบาล สุวรรณโคตร และสมหญิง จันทฤทธิ์ (2563) ได้ให้ความเห็นว่า ส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้นั้น การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ดี และไม่ดีของมนุษย์ สิ่งแวดล้อมที่ดีก็จะส่งผลให้มนุษย์มีพัฒนาการที่ดี ดังนั้นสถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญในการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในทุกๆด้านของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมวิภา ทายประโคน (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนกลุ่มเกาะจันทร์ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่า 1) การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ

เรียนรู้โรงเรียนกลุ่มเกาะจันทร์ 2 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านกายภาพ ด้านการบริหารจัดการ และด้านวิชาการ

2. ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการกล้าแสดงออกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม ทั้งนี้ผลโดยรวมความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนอยู่ในระดับมาก อันเนื่องมาจากการได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว และโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนอรัญประเทศมีการจัดการเรียนการสอน จัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ เช่น การอภิปรายหน้าชั้นเรียน การนำเสนอรายงานการแสดงความสามารถพิเศษทางด้านดนตรี กีฬา ร้องเพลง เป็นต้น กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ส่งเสริมให้เด็ก มีความเชื่อมั่นในตนเอง และกล้าแสดงออก สอดคล้องกับแนวคิดของ ยุพา เวียงมกล (2541) ให้ความเห็นว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของบุคคลเริ่มต้นพัฒนามาจากวัยเด็กจากการอบรมเลี้ยงดู การให้ความรัก ความเอาใจใส่จากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ทัศนคติ ความสัมพันธ์ที่ดีของพ่อแม่ลูก ญาติพี่น้อง เพราะเด็กจะรู้สึกว่าเป็นที่ต้องการของครอบครัว นอกจากนี้ ครูและเพื่อน รวมถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ใน โรงเรียน การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในโรงเรียน และการที่นักเรียนได้มีโอกาสในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ มีอิสระในการตัดสินใจที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง มีโอกาสได้สะท้อนความรู้สึกรู้จักการทำงานในชั้นเรียน และความเชื่อมั่นในตนเองเป็นสิ่งที่ปลูกฝังและส่งเสริมพัฒนาให้เกิดขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อากัส ซาลิม (Agus Salim. 2015) ได้ศึกษาเรื่อง ความเชื่อมั่นในตนเองกับความสำเร็จของนักเรียนในการพูดนำเสนอผลงาน ผลการศึกษาพบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนโดยทั่วไป อยู่ในระดับ ค่อนข้างมาก

3. สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ มีความสัมพันธ์ในทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อันเนื่องมาจากการแสดงออกถึงพฤติกรรมของแต่ละบุคคลนั้นอาจมีต้นกำเนิดมาจากหลายปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยภายในตัวนักเรียนเอง ปัจจัยจากสภาพครอบครัว ปัจจัยจากทางสังคมรอบตัว วัฒนธรรมของชุมชน รวมถึงอิทธิพลจากสังคมและสื่อโซเชียล เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูติกันต์ หาญชนะ (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความภาคภูมิใจในตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่ชายขอบ จังหวัดเชียงราย พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่ชายขอบ จังหวัดเชียงรายสูงสุด คือปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่ชายขอบ จังหวัดเชียงรายสูงสุด คือ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดยจะเห็นได้ว่าสิ่งที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนนั้นประกอบไปด้วยหลายปัจจัย

เช่น ปัจจัยด้านครอบครัว สภาพแวดล้อมในโรงเรียน นอกจากนี้พฤติกรรมความภาคภูมิใจในตนเองยังมีความสัมพันธ์กับความเชื่อมั่นในตนเองของ สอดคล้องกับแนวคิดของ ออร์ธ และ โรบินส์ (Orth & Robins. 2014) ให้ความเห็นว่า ความภาคภูมิใจในตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความเชื่อมั่นในตนเอง กล่าวคือ บุคคลที่มีความภาคภูมิใจในตนเองสูงมักจะมี ความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองมากขึ้น

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่า 1) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้านกายภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านต่ำสุด คือ ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน 2) ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการกล้าแสดงออกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ การปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม และด้านต่ำสุด คือ การเห็นคุณค่าในตัวเอง และ 3) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของนักเรียนกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ มีความสัมพันธ์ในทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนข้อเสนอแนะในการวิจัย ประกอบด้วย ประกอบด้วย 1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ประกอบด้วย 1.1 ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ ด้านสังคมกลุ่มเพื่อน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อาจทำให้นักเรียนมีปัญหาในการสื่อสาร การร่วมมือกับผู้อื่น และการปรับตัวในสังคม ดังนั้นควรมีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาทางด้านสังคมกลุ่มเพื่อนของนักเรียน ผ่านการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน และกิจกรรมนอกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันกับเพื่อน พัฒนาทักษะการสื่อสาร ส่งเสริมให้นักเรียนเคารพความคิดเห็นของกันและกัน เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ของนักเรียนกับเพื่อนได้ดียิ่งขึ้น และ 1.2 ความเชื่อมั่นในตนเอง ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนอรัญประเทศ อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ทำให้นักเรียนอาจไม่มั่นใจในความสามารถของตนเอง ดังนั้นควรมีการส่งเสริมให้นักเรียนมีการพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเอง ผ่านการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัยและเป็นมิตร ส่งเสริมกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้พัฒนาตัวตนและความมั่นใจ เพื่อพัฒนาการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น 2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาตัวแปรที่นอกเหนือจากความคิดเห็นที่มีต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เช่น สภาพแวดล้อมครอบครัว สภาพแวดล้อมทางสังคม หรือ ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลายขึ้น ขยายขอบเขตการศึกษาไปยังโรงเรียนประเภทอื่น ๆ หรือระดับชั้นที่แตกต่างกัน เช่น ศึกษาในนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ศึกษากับ

โรงเรียนในเขตเมืองและชนบท เพื่อเปรียบเทียบผลที่ได้เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ชุติกานต์ หาญชนะ. (2555). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่ชายขอบจังหวัดเชียงราย. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ. 4(6), 1-7
- ชัชริน เจริญศรี (2560). การศึกษาสภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนเกาะจันทร์พิทยาคาร สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พิมวิภา ทายประโคน. (2560). การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนกลุ่มเกาะจันทร์ 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ยุพา เวียงกมล. (2541). ผลการประเมินตนเองโดยใช้แฟ้มสะสมงานที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ. ใน วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิวราช อินตะวิชัย. (2563). การศึกษาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8 จังหวัดราชบุรี. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระแก้ว. (2567). ข้อมูลสารสนเทศประจำปีการศึกษา 2567. เรียกใช้เมื่อ 15 กันยายน 2567, จาก <http://sakarea2.go.th>
- อารียา สตาร์ตัน. (2556). การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตราชเทวี. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อภิบาล สุวรรณโคตร & สมหญิง จันทุไทย. (2563). การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของสถานศึกษา ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาหนองบุญมาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 7(7), 76.
- Astin, A. W. (1971). The college environment. American Council on Education.
- Agus Salim (2015). General Self-Confidence and Its Implication On Students' Achievement In Oral Presentation. JEELS (Journal of English Education and Linguistics Studies),2(2),34-48
- Bandura, A. (1997). Social learning theory. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

- Krejcie, R. V. and Morgan, D.W. (1970, Autumn). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Orth, U., & Robins, R. W. (2014). The development of self-esteem. *Current Directions in Psychological Science*, 23(5), 381-387.